

Tornàvem del tanatori on havíem acomiadat un bon amic, vell company d'estudis. Caminàvem sense presses i en silenci. Tu, de sobte, em dius: "Ja saps que no sóc creient iestic convençut que en la mort s'acaba tot. Però tu què en penses o què creus del més enllà d'aquesta vida? Després de la mort, què?"

Quina pregunta! D'entrada el que em sortiria dir-te és "I jo què sé". Però... sí que sé algunes coses.

En primer lloc sé que tota imaginació, figuració, imatge i simbolisme no em serveixen per comunicar el que crec. Noms com cel, trobada, llum, eternitat, descans, felicitat, judici...no m'ajuden. Segurament aquestes paraules serveixen com a porta que amaga una realitat; són simbòliques, són una forma de dir el que no se sap dir d'altra manera. Poden en determinats moments ajudar a entendre com una ombra, i també poden confondre i fer el misteri encara més misteriós.

En segon lloc, sí que crec que hi ha un Déu. Seguint Jesús i l'església he anat creient que Déu és Amor absolut. Crec que per amor va crear aquella guspira d'una energia que possiblement està en els inicis del que en diem cosmos, temps i espai; segurament encara en expansió. Tot plegat per amor comunicatiu. Sé que Déu gaudeix d'una unitat perfecta i d'una alteritat perfecta. Aquelles de l'Amor.

Encara crec que els humans som fruit d'un llarg camí, i que cap s'ha donat la vida a ell mateix. L'ha rebuda, en primera instància, dels pares i, decisivament, de Déu. Ell, com a Amor Absolut, respecta els marges de la llibertat humana, movent i proposant sempre el bé. No és un déu que sigui a fora del món i de l'univers. Al contrari, en Jesús se'ns revela que Ell mateix està activament present.

Crec que Jesús és veritablement home i veritablement Déu. El van matar i va ressuscitar,el primer de tots, viu ara en nosaltres i ens promet que després de la mort hi ha una altra vida. M'ho crec, gràcies a Ell.

Escolta, amic, creus que un Déu Amor ens abandona quan morim? Ho faries tu per un fill teu si tinguessis un amor tan gran com per a donar-li una vida en plenitud? Com es pot pensar que l'Amor s'oblida d'aquells que tant estima i deixa que es desfacin?

Crec, doncs, que el misteri de després de la mort només té una resposta: DÉU AMOR, i em sobren les imatges.

Jesús Renau sj.